

Eventyreren fra Slagelse

Per Wimmer har mange drømme. Og han realiserer dem. Med drengede smil og store armbevægelser. Han er knægten fra Slagelse, der har sin egen bank i London og hele verden som sin legeplads. Foruden et stort hjerte og planer om at rejse ud i rummet som den første danske rumturist. Mød en 40-årig mand, der ved, at tiden er knap, og derfor lever **to the max**, som han siger.

JETTE MEIER CARLSEN

Han ligner en glad knægt, men ejer sin egen bank og begynder dagen med finansielle drøftelser med tunge investorer på den anden side af kloben. Hvis han da ikke åbner skuffen med urealiserede eventyr og går i kast med endnu et vildt projekt. Som f.eks. at springe ud over Mount Everest fra en tandem-faldskærm. Forberede sig yderligere på sin planlagte rejse ud i rummet. Eller være en hemmelig millionær, der bor blandt hjemløse og hjælper folk i nød.

Per Wimmer er ikke som andre erhvervsmand.

Faktisk lyder han næsten for speciel til at være rigtig.

Opvokset i Slagelse med en mor, der har fået fortjenstmedalje af dronning Margrethe for sit livslange arbejde med handicappede, mens faderen begyndte som fattig cykelsmed og endte som succesfuld bilforhandler. Selv indehaver af to studenterhuser, den ene fransk og taget på et enkelt år, hvor der også blev fundet tid til et lærerjob foruden masser af sjov. Pit-stop i EU-Parlamentet og dernæst amerikanske stjerne-studier, igen taget på rekordtid. Så headhunted til topstilling i en af USA's mest prestigefyldte banker, der sendte ham verden rundt på et karrieretæppe af hæmningsløs luksus ad libitum. Banken gik på børsen, og unge Wimmer scorede kassen i en grad, der gjorde det muligt for ham at lave sin egen bank i London og investere en bunke millioner i en gammel drøm om at rejse ud i rummet.

Dertil kommer, at han vedholdende beskriver sig selv som intet mindre end »dybt lykkelig« og i balance med sig selv. Han erklærer sig bevidst om rigdomsfælden og siger, at han dyrker livets sande værdier, for rigdommen giver ham ikke andet end frihed til at være godgørende og forfølge sine drømme om store eventyr.

Var der nogen, der sagde:
Jantelov go home!

Og ja, så er han bare 40 år og lige nu ved at lave en dokumentarfilm om Himalaya-eventyret og i gang med en bog om sit liv.

Det er ikke hver dag, at kunder på de københavnske cafeer er iført rumdragt ligesom Per Wimmer. Han regner med at skulle bruge dragten til en tur ud i rummet i 2011.

»Jeg har fundet ud af, at livet går ud på, at man skal skabe sin egen lykke og bruge tiden på en måde, som svarer til ens egne prioriteringer, og også huske dem, der ikke kommer med på det globale eksprestog. For dem er der altså en del af. Jeg er bevidst om det, som folk ellers først bliver bevidste om sent i deres liv. Vi lever i gennemsnit 75-80 år, og nedtællingen er i gang. Man skal leve *to the max*, for tiden er knap.

Jeg har altid haft stor livsappetit og travlt med at sætte mig nye mål, og jeg føler mig dybt lykkelig og heldig. Jeg har virkelig et fantastisk liv. Jeg føler, at jeg holder ferie 365 dage om året, for jeg gør kun, hvad jeg har lyst til. Hvad enten det er finansdelen eller eventyrdelen, som begge er skabt på bedste entreprenørvis. Champagneøjeblikket er for mig at overvinde en masse udfordringer for at nå mit mål.

Det er ikke at stå på toppen af bjerget og have hele verdens øjne rettet mod mig.

Wimmers rumprojekt:

- > Per Wimmer regner med, at han i løbet af 2011 kan sætte sig ind i en rumraket og blive skudt 17 km ud i atmosfæren som den første danske rumturist. Han har investeret et stort millionbeløb i tre private rummissioner, der dels skal sende ham ud i rummet og dels tjene penge på rumturisme og salg af raketmotorer.
- > Et af Wimmers space-projekter foregår sammen med Richard Branson, som står bag lavpris-flyselskabet Virgin.
- > Man kan eventuelt læse mere på www.WimmerSpace.com eller www.WimmerFinancial.com.

Foto: LARS KRABBE

Tro mig, det har jeg prøvet. *Been there, done that.* Jeg ved, at *tomorrow nobody cares*, selv om jeg også ved, at det er med til at skabe interesse for mine andre aktiviteter. Derfor prøver jeg via mediedækningen af mine eventyr altid at kanalisere penge over til mennesker, der har behov for hjælp, f.eks. børn i Nepal, så det ikke kun er mig, der har fordel af den store opmærksomhed.

Jeg er meget bevidst om rigdomsfælden, for jeg har arbejdet på Wall Street og set mangemillionærer være dybt ulykkelige, fordi de har gjort penge til et mål i sig selv. Sat lighedstegn mellem penge og succes. For mig er penge et middel til at komme fra det ene sted til det andet, og uanset hvor meget jeg har tjent, har jeg aldrig haft et vanvittigt overforbrug. Penge kan gøre ens liv behageligt, men man kan kun spise sig mæt en gang, selv i kaviar. Det, der betyder noget for mig, er eventyret og de næ-

» Da jeg begyndte at holde foredrag, var jeg nødt til at formulere mine værdier, og med dem har jeg nu noget, som jeg kan give videre. Den gode nyhed er, at de er nemme at forstå, at de er testede, og at de virker, for de har været med til at give mig succes.«

re værdier og min familie og venner. Derudover har jeg et godt hjerte, og jeg vil gerne gøre en forskel. Men jeg er klar over, at jeg ikke kan redde verden,« forklarer Per Wimmer.

Han er udenlandsdansker og har mon-dæn adresse tæt på sin engelske investeringsbank Wimmer Financial midt i London, men byder denne lørdag formiddag

Wimmers syv værdier:

1. Tænk ud af boksen: Vær altid åben for ny inspiration. Nye ideer kommer altid, når man mindst venter det.
2. Følg dit hjerte: Følg din passion, og find ud af, hvad der præcist tæller for dig. For gør du det, bliver resultatet også perfekt.
3. Fokus og udførelse: Lad være med bare at snakke om det. Kom i gang med at gøre det. Og når beslutningen er taget, så udfør, udfør og udfør.
4. Styr tiden: Tiden er den mest begrænsede ressource, vi har. Derfor gælder det om at udnytte den bedst muligt.
5. Teamwork: Summen af et fælles samarbejde er større end summen af resultater lavet hver for sig. Man kan nå mere i fællesskab.
6. Risiko contra belønning: Overvej, hvad belønningen er, hvis tingene lykkes, i forhold til risikoen, hvis det går galt.
7. Inspirer andre: Uanset hvad du gør, skal du inspirere andre, så de også kan udleve deres drømme. Og husk at give tilbage.

på morgenbrød i en lille smækker københavnerlejlighed, der er hans danske domicil, når han er i byen for at holde et af sine mange foredrag, der grundlæggende handler om, at man skal forfølge sin drøm, uanset hvad den måtte handle om.

Sædvanligvis optræder han på scenen iført sin rumdragt og tager udgangspunkt i de syv værdier, som han lever sit liv efter, fortæller han med fødderne i hvide hotel-tøfler, et stort drenget smil og utallige engelske gloser mellem de danske.

Værdierne udkrystalliserede sig i hans hoved, da han for fem-seks år siden begyndte at holde foredrag.

»Wimmers værdier er vigtige, for de er den styrende chip i missilet. Den første værdi er at tænke ud af boksen. At have det mentale overskud til at tænke store tanker. Have antennerne ude og kunne løfte sig ud over den daglige trummerum, for inspirationen kan komme, når man sidder i luft-havnen eller nede i junglen.«

Og hvad det angår, er Wimmer på hjemmebane. Han opsøger helst de mest uvejsomme egne for at bringe sig mest muligt ud af hverdagsboksen.

»Jeg har dykket med hajer på Fiji, stået på ski i verdens højeste ski-ressort, rejst Afrika tyndt og været på Påskeøerne, som er et af de mest øde steder i verden. Jeg har gjort så mange skøre Indiana Jones-agtige ting, og hver gang jeg er ude, hvor kragerne vender, får jeg inspiration til nye projekter og eventyr eller får indtryk, der stiller spørgsmålstegn til mine egne værdier.

Jeg kan lide at tage mig selv ud af min private og professionelle hverdag, og f.eks. har jeg boet nogle måneder blandt indianere i Amazonjunglen, og det er altså så langt, som man overhovedet kan komme fra finansverdenen. Men jo længere du rejser ud, jo længere rejser du også ind i dig selv, og det, tror jeg, også vil ske, når jeg rejser ud i rummet. Og det vil blive endnu mere ekstremt, fordi den udadgående rejse er så lang.

I Vesten ræser vi efter de forkerte værdier, hvilket var noget af det, som jeg opdagede i Amazonjunglen, da jeg boede hos en familie, der absolut ingenting havde, men alligevel var dybt lykkelige og i harmoni med sig selv.«

FORTSÆTTES PÅ SIDE 6

FORTSAT FRA SIDE 5

Selv kommer han fra en sammentømret kernefamilie, hvor alle taler med alle, og alle har det rart sammen, som han udtrykker det.

»Mit store privilegium har været, at jeg er vokset op i en harmonisk familie, der har støttet mig både økonomisk og mentalt til at tage store spring. Som da jeg flyttede til Frankrig som 17-årig, fordi jeg ville tage en fransk studentereksamen, så jeg kunne lære sproget. Jeg anede ikke, hvor jeg skulle bo, men jeg havde selvtillid til at tage af sted, fordi jeg vidste, at jeg havde en base derhjemme. Min far kommer fra svære kår og har selv taget sin uddannelse på aftenskole, så der blev lagt meget vægt på uddannelse, men også på, at man skal tænke på fællesskabet,« fortæller Wimmer om årene, da han var en ambitiøs dreng, der konsekvent gik efter førsteholdet og aldrig stillede sig tilfreds med mindre end topkarakterer.

Masser af mål. Altid det bedste. Også uddannelsesmæssigt.

Men hele tiden med passionen som motor.

Som nyudklækket jurist fra Københavns Universitet ville han arbejde i EU-Parlamentet og sluttede sig derfor til eliten på Europa-kollegiet i Brügge. Rejste derfra til Harvard, hvor han lærte sig kunsten at læse enorme mængder af skriftligt materiale og spurtede sig til en master i finans og internationale relationer.

»Man fik så meget materiale smidt i hovedet hver dag, at det var umuligt at nå at læse det hele. Det var et kæmpe pres, som ikke mindst asiaterne bukkede under for. Hvert år var der mindst et par selvmord. Men jeg fandt en metode til at pløje mig igennem materialet, og for mig var Harvard fantastisk. Det var en stor fornøjelse at lære nyt hver dag. Ren ferie. Jeg har aldrig taget nogen IQ-test, men jeg har utrolig let ved det, som jeg lægger hjertet i, så det var *work hard* og *play hard*. Et godt socialt liv og masser af rejser.«

Den unge dansker læste halvandet års pensum på et enkelt år og havde helst fortsat i sit eget tempo, men de høje herrer på Harvard sagde nej. Man bøjer ikke bare reglerne på et af verdens fineste universiteter. I stedet tog Wimmer sig en pause, fik job hos konsulentfirmaet McKinsey og rejste et smut på eventyr i Sydamerika.

»Jeg har aldrig snæversynet sagt, at nu er det kun bøgerne og karaktererne, det gælder. Bredden skal med. Jeg gider ikke kun gøre en ting hele tiden, for der er noget, er hedder livets universitet, og det gør en til en bedre og mere hel person, hvilket har betydning for, hvordan ens professionelle karriere former sig.«

For karriere blev der tale om, da cremen af amerikansk erhvervsliv troppede op på campus i Boston for at håndplukke de bedste studenter. Som bl.a. unge Wimmer, der fortæller, hvordan han kunne vælge og vrage mellem jobtilbud. Især var han ked af at takke nej til et job hos tidligere præsident Clinton.

Men han gik efter guldet i finansverdenen. Investeringsbanken Goldman Sachs sendte ham igennem 38 ansættelsesinterviews, hvorefter han var ansat.

»Jeg ville være hos de bedste, så egentlig var valget ikke svært. Goldman er efter min mening en af de bedste investeringsbanker og på det tidspunkt et privat selskab med en markedsværdi på 40 mia. dollars. Efter en måned hos Goldman blev jeg del af et specielt *secret* strategisk projekt for topmanagement, og så kørte det ellers

derudad. Timing var fantastisk. Wall Street under dot.com-bølgen var en sindsygt periode. Jeg var heldig, og det skal også til. *The right place at the right time*. I forvejen havde jeg en særdeles god kontrakt, men børsnoteringen blev et ret profitabelt øjeblik, der gjorde mig i stand til at købe min første rumrejse.«

Godt 30 år gammel var Per Wimmer en særdeles velhavende mand, der havde så travlt, at han dårligt havde tid til at tænke på det. Goldman havde sendt ham til London for at opbygge bankens europæiske aktiviteter. Senere fik han job hos konkurrerende banker og tilbragte snart det meste af sin tid på farten rundt i verden. Det var sjovt og spændende og altid på første klasse, men alligevel til sidst for meget, hvorfor han lavede sin egen bank og fik råderum over sin egen tid.

Siden er det igen gået derudad i et tempo, der endnu ikke har levnet plads til fa-

» **Undskyld jeg siger det, men jeg synes selv, at jeg har opnået nogle fantastiske resultater og samtidig haft det sjovt. Det er også derfor, at jeg er ret lykkelig. «**

Blå bog:

- > Per Wimmer, 40 år, er uddannet jurist fra Københavns Universitet og investeringsrådgiver fra Harvard University.
- > Han arbejdede en periode midt i 90'erne for daværende EU-kommissær Henning Christoffersen. Har også været konsulent i McKinsey og derefter investeringsrådgiver og siden afdelingsdirektør i investeringsbanken Goldman Sachs. Efterfølgende aktierådgiver i Collins Stewart og i MF Global/Man Securities.
- > I 2007 etablerede han sin egen investeringsbank, som hedder Wimmer Finansiell og har til huse på Oxford Street i London. Der er syv ansatte og en række freelance. Banken har en omsætning på ...
- > Per Wimmers seneste eventyr fandt sted i 2008, da han som den første i verdenshistorien sprang ud med en tandem-faldskærm fra verdens højeste bjerg.

Foto: Lars Krabbe

milie og børn. Men det befinder sig på ønskelisten, så mon ikke der en dag bliver sat flueben ud for det punkt. Foreløbig handler det om rumfart og finans. Plus nye eventyr, som bl.a. hentes fra skuffen med udvalgte eventyrlige projekter, der kommer til ham i en lind strøm ad forskellige kanaler.

»Jeg bruger 25 procent af min tid på Wimmer Space og resten på Wimmer Finansiell. Jeg er 100 procent i kontrol over min hverdag, og jeg arbejder sammen med spændende og interessante mennesker, for hvis folk er besværlige, dumme eller arrogante, behøver jeg ikke bruge min tid på dem. Selvfølgelig er der ting, som skal foregå på bestemte tidspunkter, men hvis jeg ikke synes om et stykke business, kan jeg sige nej tak. Og det siger jeg tit. Jeg har en skuffe fyldt med forslag og gode ideer, men jeg fravælger mere end tidligere. Jeg er blevet mere bevidst om, at tiden på denne jord er knap.«

Hvad er du ikke så god til?

»Der er mange ting, som jeg ikke er god til. Jeg går ikke med ur, og derfor kommer jeg indimellem for sent. Desuden er en af ulemperne ved den måde, som jeg har lært at leve på, at der ikke er plads til spontanitet, hvilket er irriterende. Det er lidt af en pris. Hvis jeg skal være spontan, skal det helst være planlagt, og så bliver det jo absurd. Heldigvis kan mine venner godt forstå det, og de indretter sig efter det. Hvis vi skal ses, er det ikke spontant i morgen, men på torsdag om måske tre måneder.«

Er der overhovedet noget, som er mislykkedes for dig?

»Næh, det synes jeg ikke. Jeg har nået alle de mål, som jeg har sat mig, selv om det indimellem har taget længere tid end planlagt. Folk har sagt nej, men så har det været midlertidige *set-backs*. Til gengæld kan det irriterer mig, når folk ikke giver deres bidrag eller begynder at skære hjørner af og ikke er lige så dedikerede som mig. Mange er kun tiltrukket af champagne-øjeblikket til sidst. Det vil de gerne være med til. Trykke hånd og optræde på billedet af det store øjeblik.

Jeg vil ikke forklejne øjeblikket, hvor man når sit mål. Det er guld værd, og der er grund til at ryste flasken og fejre det med champagne. Det er heller ikke sådan, at jeg straks næste morgen siger: "Nå, men hvad skal jeg nu finde på." Jeg skal lige slappe mentalt lidt af, før jeg kaster mig over et nyt eventyr. Men grundlæggende ligger belønningen for mig lige så meget i arbejdsprocessen. Det fede er at være på vej.«

Juicen på bordet er blevet lunken, mens vi har brugt løs af den sparsomme tid, som Wimmer har i København, inden han flyver tilbage til London, hvor han har sit hjem og sin kæreste, men ikke sin sjæl.

»Jeg lever og opererer i verden, men jeg er frem for alt dansk. Mine værdier er danske. Jeg er dog også udenlandsdansk, og vi udenlandsdanskere er nok lidt anderledes. For det første er vi meget anti-jante-lovs-agtige, og så kan vi ikke lide skattevæsenet, fordi det demotiverer folk til at skabe nye store virksomheder. Jeg har ingen problemer med, at der bliver brugt penge på gratis hospitaler, plejehjem og uddannelser, men der kan sagtens spares en masse milliarder, uden at det går ud over velfærden. Og jeg påtager mig meget gerne opgaven.«

jette.carlsen@jp.dk